

СВОБОДА, РІВНІСТЬ, БРАТЕРСТВО

— і — КОМУНІЗМ.

З часу Великої Французької Революції клич: "Свобода, Рівність, Братерство" став святым для всіх, серця яких билися дійсною, гарячою любовію до всіх подоптаних, поневолених, визискуваних. І комунізм на світанку своєї широкої акції в масах бувшої Росії в роках 1917-18 голосив цей клич. Цим кличем він притягнув до себе маси, зачарував їх картиною будучого щастя свободи, рівності і братерства.

З того часу вже минає двадцятий рік. Можна оглянутися і побачити, що комунізм зробив з цих кличів.

В пам'яті одна за другою переходять картини: страшні, жахливі картини. Комунізм не дає змоги нікому, жадній групі населення, жадній нації вільно означити себе, своєю волею. В році так званого "військового комунізму" з його "червоним терором" сотні тисяч масово розстрілювались. На вулиці викинено сотки тисяч "безпритульних". За часами "військового комунізму", за часами його терору, його безпощадної розправи зо всіма лише запідозреними, слідує часи "Г.П.У.". "Коллегія Г.П.У." з двох осіб глухою ніччю допитує свої жертви. Без прилюдности, без легального захисту без свідків навіть. Допит скінчений. Жертві нічого не говориться. Вона не знає і не повинна знати до останньої хвилини про свою долю. Проходить кілька днів, власне ночів, й одної ночі приходять солдати: "Собирай вещи!" Ще кілька хвилин, жахливих хвилин, не дай Боже нікому їх пережити, на дворі тюрми чується гуркіт трока. Ті, що ще лишилися в камерах вязниць тихенько хрестяться. Це кінець допитуваних. Під гуркіт троків, щоби люди не чули, нещасних розстрілювано. А допити!... Нічні, без свідків, лише садисти Г.П.У. Про жах тортурів світ мабуть ніколи повністю не довідається. Так по цілому просторі бувшої Росії, а особливо на Україні. І знов сотки тисяч трупів, сотки тисяч "безпритульних" дітей. В той же час безколючні валки потягів на північ. Це висилають вигнанців. Їх теж чекає смерть, лише страшніша і довша. І знов, вже навіть не сотні тисяч. Число перехоить за сотні тисяч. І знов "безпритульні". Час далі йде. Надходять "пятiletки" і "колективізація". На Україні цілу країну ограбовано зі хліба і зпричинено голод. Шість мільйонів люду гине з голоду. Нові валки потягів сунуться на північ. Над країнами бувшої Росії, а особливо над Україною повисла, як тяжка чорна хмара, безутішна печаль. Замовкло все, як на цвинтарі. Йдуть дальше роки. Процеси. На Україні процес С.В.У. Розгром Української Православної Церкви. Взагалі нищення всякої віри. Тепер ціла низка процесів. Комунізм, цей закривавлений Молох нашої сучасности пожерши все навколо себе, починає поїдом їсти своїх власних дітей. Перші революціонери, "ленинська гвардія" тепер пачками судяться і розстрілюються. А в той час читаємо про все нові заарештовання, про

вознісся на небо видимо й яке значіння того його знесення?

Ми знаємо, що з неба на землю Він зішов для нас, для нашого спасіння. Для того самого Він і на небо вознісся. Тим показав Він нам дорогу, якою повинні ми іти, щоби осягнути совершенства: дорога ця іде вгору, на вершини! Звичайно, всі ми перебуваємо в глибині гріха, потопаємо в земних турботах і біді; не можемо відірватися від земних пустих річей, які тримають нас у своєму полоні і не дають можливости нам звестися вгору. Є люди, про яких кажуть, що вони йдуть вперед. Це — люди ідеї, великі винахідники, політичні та суспільні діячі. Але чи їх хід уперед не буває звичайно лише ходом по землі, по площині, до мети земної, часто гріховної? Це не лєт вгору, до неба, а таке ж саме повзання по землі грішній, як і всіх звичайних людей. Знесенням своїм на небо Господь наш дав нам символ іншого ідеального стремління до вічної правди, яку відкрив людям Ісус Христос й яка робить людей совершенними.

Не легка для людей ця дорога вгору, до вічної правди, до совершенства. Особливо ж трудний початок її. Люди, які літають у повітрі, кажуть, що для новиків найнеприємнішим моментом є той, коли літак одділяється від землі й підноситься поволі вгору. Так саме буває з людьми і в їх духовнім леті вгору. Момент розлуки з тим, до чого людина звичаїлась, є дуже тяжкий. Здається, ніби людина підіймається на воздух і тратить під собою ґрунт твердий і певний...

Але люди не самі, не здані на свої власні сили. Ісус Христос своїм знесенням ніби сказав: Я йду вперед, підіймаюсь з низин до вершин, показуючи вам дорогу, пробиваючи її вам. Не забувайте, що давши свою науку і постраждавши за неї, Я дав вам крила для певного лету вгору. Отже, підносьтесь у вершини, на небо, до Всевишнього Бога!

сподівання все нових процесів, нових розстрілів, бо в країні комунізму не припиняється саботаж, шпіонажа своїх же. Так всім щасливо в цій країні. Таких патріотів на верхівках своїх виховав собі комунізм. Найвизначніших комісарів одних за другими розстрілюється...

Приглянутися тільки до обвинувачень в саботажі й інших, є дуже повчаючо. Комісар Ягода, напр., що стояв на чолі Г.П.У., був володар життя і смерти кожного "підданого" в країні Світів. Тепер його судять... кілька мільйонів вкрав і витратив на розкоші. А від волі цього чоловіка залежало життя і смерть сотень тисяч... Йому вірили. Це чоловік з "верхівки". Історія Ягоди — це зеркало гнилизни того комунізму, що вкрав святі кличи: "Свобода, Рівність, Братерство", залляв їх кровію мільйонових жертв, опаскудив їх і замість свободи, рівності, братерства створив... клясу комісарів типу Ягоди, створив нових тиранів, що гноблять маси, їх засилають, розстрілюють, а самі... мільйони трудових грошей крадуть.

Свобода, рівність, братерство були і будуть святими кличами людства, але комунізм, як найпідліший глум над тими святощами, як тимчасова слабість, дурман, на які захоріла частина людства, пропаде.

Він мусить вмерти, бо — СВОБОДА, РІВНІСТЬ, БРАТЕРСТВО МАЮТЬ ЖИТИ.